

KAMU YÖNETİMİ EĞİTİMİNİN ETKİNLİĞİNİN ARTIRILMASINDA ÇEKİRDEK ALAN OLARAK SİYASET ÖĞRETİMİ: VAKA ANALİZLERİNİN ÖĞRENMEDEKİ ROLÜ*

© Ümmühan KAYGISIZ^a

Öz

Siyaset kamu yönetiminin temelindedir. Bu kaçınılmaz gerçeklik, disiplinin (the *raison d'être*) var olma sebebidir. Aristo'ya göre siyaset "iyi yaşamayı" sağlamayı amaçlayan devlet yönetimi ile ilgili işlerdir. Bu kapsamda devlet "en iyiyi" sağlama temel amacındadır. Görüldüğü gibi Aristo, siyaseti en yüce ve en anlamlı faaliyet ve mutluluğu gerçekleştirme sanatı olarak tanımlamaktadır. İlk çağlarda meydanlarda gerçekleştirilen söyleşiler ve filozofların karşılıklı diyalogları ile anlam kazanmaya başlayan siyaset günümüzde oldukça başka bir noktaya gelmiştir.

Geldiğimiz çağda kamu yönetimi alanı içerisinde siyaset merkezde konumlanmıştır. Kamu yönetiminin etkili öğretimi, yalnızca siyasetin merkeziliğine hizmet etmeyi değil, aynı zamanda siyaseti kamu yönetimi müfredatının ayrılmaz bir parçası olarak öğretmeyi de gerektirir. Bu durum önemlidir. Çünkü siyaset yönetimi etkilemektedir. Vatandaş katılımını yönetmek için siyaset sürecini bilmeyi incelemektedir.

Günümüzde siyaset öğretiminde kullanılan teknikler çok farklılaşmasa da dijital çağın da etkisiyle alternatif metodlar ortaya çıkmıştır. Yükseköğrenim kurumlarının dışında açılan siyaset okulları, kursları, dijital ve online siyaset ve strateji oyunları bunlardan bazılarıdır. Fakat akademik alanda kamu yönetimi ve siyaset bilimi

* Bu makale, 21-23 Şubat 2019 tarihleri arasında Nuh Naci Yazgan Üniversitesi'nde düzenlenen 16. Kamu Yönetimi Forumu'nda (KAYFOR 16) sunulan ve özet metin olarak yayımlanan bildirinin genişletilmiş halidir.

^a Dr. Öğr. Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, mktwilight332@gmail.com

bölmülerinin etkinliğini arttırmada vaka analizleri de birçok alanda olduğu gibi önemli bir yöntemdir. Vaka analizi, belli gerçekler ve verileri içeren durum çalışması olup durumun tespiti ve konumlandırılması, farklı çözümler üretilmesi ve karar alınması da “vaka analizi” şeklinde adlandırılmaktadır.

Çalışmada kamu yönetimi eğitiminin etkinliğinin artırılmasında siyaset öğretiminin önemini ve siyaset öğretimini kolaylaştırma ve etkinleştirme bağlamında da vaka analizlerinin rolünü ortaya koymak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Siyaset, Vaka Analizi.

Giriş

Kamu yönetimi geleneksel olarak siyaset biliminin bir alt dalı olarak kabul edilmektedir. Neredeyse istisnasız olarak, Woodrow Wilson da dahil olmak üzere ABD’de alanın kurucu babaları siyaset bilimcilerdir. Woodrow Wilson’un “The Study of Administration” (1887) adlı çalışması genel olarak idare konusunun sembolik başlangıcı olarak görülmüştür. Britanya’da kamu yönetimi akademik alanının kökleri de siyasete dayanmaktadır. Ancak kamu yönetimi siyaset biliminin kanadı altında büyürken, kamu yönetimi disiplini, gelinen noktada sosyoloji, psikoloji ve ekonomi dahil olmak üzere diğer sosyal bilim disiplinlerinin çoğunun teorilerini ve kavramlarını kendisine çekmeye devam etmektedir (Sharma, 2002:172).

Kamu yönetimi eğitimi, diğer yüksek öğrenim türleri gibi, daha fazla hesap verebilirlik gerektiren ve eğitim kalitesinin değerlendirilmesini arttıran bir ortamda faaliyet gösterir. Bir akademik bölümün öğretim sürecini geliştirmek için yapabileceği her şey, kamu yönetimi eğitimi için de geçerlidir (Watkins, 1990: A12). Kamu yönetimi eğitiminin geliştirilmesine ve sunulmasına yönelik bir öğretim tasarımı yaklaşımı kullanmak, öğrencileri daha aktif hale getirmektedir (Wooldridge ve Bracey, 2000:114).

Siyaset gerçeğine rağmen, kamu yönetimi genellikle siyasetin var olmadığı düşüncesi ile ya da siyasetten kaçınılması gereken bir şeymiş gibi öğretilir. Tam tersine kamu yönetiminin etkili öğretimi, yalnızca siyasetin merkeziliğine hizmet etmeyi değil, aynı zamanda onu kamu yönetimi müfredatının ayrılmaz bir parçası olarak öğretmeyi de gerektirir (Anderson, 2002:3). Kamu ve özel yönetim arasındaki temel fark, siyasetin ve yönetim sürecinin politik denetiminin etkisidir ve bu politik unsur, demokrasinin temel taşıdır. Bu olmadan, kamu ve özel yönetim arasında çok az fark vardır. Her ikisi de örgütsel hedefleri uygulamaya koyarken, özel sektör kararları öncelikle kârla

motive edilirken, kamu sektörü kararları öncelikle politikalar tarafından motive edilir.

“Siyaset” sıklıkla patronaj ya da ganimet sistemi olarak konuşulmakta ve “liyakat sistemi” ne göre olumsuz bir şekilde karşılaştırılmaktadır. Bu anlamda bakıldığında ise yönetmenin en iyi yolu siyasetin önlenebileceği durumdadır. Fakat tam tersine kamu yönetimi eğitimi içerisinde siyasetin etkili bir şekilde öğretimi demokratik yönetim vaadini yerine getirecek unsurlardır. Kamu yönetimi eğitimi sürecinde bu kavramları ve becerileri öğretmemek demokratik mirası ve politik gerçekliği yadsımak demektir. Kamu yöneticilerinin etkili eğitimi, aynı zamanda demokratik yönetim için eğitim içermelidir.

Vaka analizinde genel olarak, aktüel olayları ve koşulları açıklayan ya da temel alan, kesin bir öğretme amacı ile anlatılan, dikkatli bir çalışma ve analiz gerektiren bir öykü ve olay vardır. Açıklandığı üzere oldukça önemli bir konuma sahip olan siyaset disiplininin öğretilmesi noktasında vaka analizleri uygulanan yöntemlerden sadece bir tanesidir. Makalede genel olarak siyaset öğretiminin gelişimi, vaka analizlerinin yapısı, özellikleri ve uygulandığı alana bilhassa kamu yönetimi ve siyaset eksenli olarak pratikleri sonucunda sağladığı faydalar irdelenmektedir.

A. Siyaset Öğretimi

Aristoteles, ahlakın bittiği yerde siyasetin başladığına inanmaz. Her ne kadar Aristoteles daha önce en iyi rejimin koşulları konusuna kayda değer bir önem vermiş olsa da, bunun kesin olarak şansa dayandığını ilan etmiştir. Bununla birlikte, artık bu durum bir şans meselesi değil, bilgi ve bilinçli bir seçim konusudur. Bir politik kent “ciddi” yani saygın veya ahlaki açıdan iyi olduğunu görmek yasa koyucuya bırakılmıştır. Ama bir şehir sadece vatandaşlar ciddi veya saygın kişilerse ahlaki olarak iyi olabilir (Lord, 1982:48). Görüldüğü gibi Aristoteles, en yüce ve en anlamlı faaliyet ve mutluluğu gerçekleştirme sanatı olarak tanımladığı siyasetin eğitiminin önemini vurgulamaktadır.

Aristoteles eğitim faaliyetlerinin devlete ait olması ve kanunlarla düzenlenmesi gerektiğini ifade etmektedir. Ona göre vatandaşlar yaşadığı hükümet biçimine göre yetiştirilmeli, o hükümet biçiminin yapısal özelliklerine uygun bir eğitim almalıdır. Eğitim herkes için aynı olmalıdır.

Siyaset eğitimi oldukça geniş kapsamda değerlendirilebilmektedir. Örneğin Platon ve Aristoteles gibi filozoflar, modern demokratik devleti

tasarlayan Hobbes, Locke ve Rousseau gibi sosyal sözleşme teorisyenleri ile 20. yüzyıl düşünürü Karl Marx, büyük siyasi fikirler (özgürlük, eşitlik, adalet, haklar, ortak iyilik), modern demokrasinin kökleri, kapitalizm, liberalizm, muhafazakârlık, milliyetçilik, anarşizm ve komünizm ile ilgili argümanlar, adalet sorunları ve devletin işlevi, savaş ve ahlak, feminizm, çok kültürlülük, postmodernizm ve çevrecilik (Cahoone, 2014:1) gibi yeni hareketler alan içerisinde yer bulmaktadır.

Geçmişten günümüze siyaset eğitimi içerisinde kullanılan bir çok metod mevcuttur. Bu metodlar siyaset bilimi literatüründe olan bir çok konunun öğretilmesinde ve dersler kapsamında bulunan bir çok kavramın aydınlatılmasında uygun bir format oluşturulmasında son derece önemlidir.

Teorik kapsamlı veri aktarma, söyleşiler, diyaloglar, siyaset okulları, geldiğimiz noktada ise toplum mühendislik araçları olarak filmler, animasyonlu filmler, dramalar, şarkılar, dijital teknolojiler, vaka analizleri gibi bir çok aktif öğrenme teknikleri ve yöntemler kullanılmaktadır. Bütün bu yöntemler içerisinde vaka analizleri eğitim faaliyetlerinde, siyasi tartışmaları kolaylaştırmak, siyasete eleştirel bakış açısı katmak noktasında dikkate değerdir.

Siyaset eğitimi konusunda görüldüğü gibi çok farklı metodlar olmasına rağmen bu tekniklerden tartışma ve ders anlatımı en yaygın olanıdır. Moore'a göre iyi bir ders, iyi organize edilmiş, açık ve kapsamlı olmalıdır. Aynı zamanda kısa olmalı ya da en azından başka türlü faaliyetlere zaman ayrılmalıdır. İyi ve başarılı bir tartışma, konuyla ilgili diğer tartışmalara devam etme isteğini de beraberinde getirmelidir. Konu, eğer enerjiyi yüksek tutuyorsa ve öğrenciler meşgul oluyorsa aktif olarak daha fazla bilgi edinmelerini sağlayacaktır. O nedenle çeşitli tartışma tekniklerinin kullanılması son derece önemlidir (Moore, 2011:114).

Öğrencilerin okuduklarını açıklamaları için sorular sormayı amaçlayan, Sokratik ya da yarı-Sokratik yöntemler, küçük grup tartışmaları, kısa sunumlar, diğer tartışmalar, simülasyonlar, onların aktif olmalarında ve aktif öğrenmeyi kavramalarında rol oynayacaktır. Sınıfta tartışmaların kullanılmasının arkasındaki temel ilke, öğrencilerin öğrenmeye aktif bir şekilde katılmalarını sağlamak ve onlara soru sormak ve cevaplar bulmak için bir mekan sağlamaktır (Moore, 2015:238-239).

Siyaset eğitimi kapsamında sınıftaki tartışmaları güçlendirmede etkili bir metod olarak vaka çalışmaları, öğrencileri tartışılan konu hakkında aktif olarak düşünmeye zorlarken, aynı zamanda onlara bir çalışma kılavuzu da sunmaktadır. Vaka çözümlemede en önemlisi, her zamanki konuşma ve tartışma rutininden farklı bir şey sunmasıdır.

Vaka çalışmalarında iyi ve kapsamlı bir vaka seçerken, siyasi olan herhangi birisi ya da klasiklerden birisi ile ilgili bir konu ya da bir teori ele alınabilir. Seçilen vakalar çatışma içerebilir. Herkesin konu hakkında farklı fikirlere sahip olması hem daha eğlenceli hem de ilgili hedef kitleye yeni bir şey katıcıdır. En azından küçük bir çatışmayı tanıtmak için bir vaka seçilebilir. Vakanın karşılaştırmalı olması da aynı etkiyi yapacaktır. Dolayısıyla tartışmayı teşvik edecek en az bir metin içermelidir. Vaka öğrencinin bilmediği düşünülen düşünürler veya gelenekler olabilir. Yani konunun benzersiz olması önemlidir. Siyaset derslerinde öğrencilerin, cinsiyet, ırk / etnik köken, din, ideoloji vb. noktalarda çeşitlilik göstermesi de farklı bakış açılarını sunmada dikkate değerdir. Vakayı sunarken açık olanın ötesinde pek çok farklı metin ve medya türü kullanılabilir (Moore, 2015:235).

B. Vaka Öğretimi

Vaka çalışmaları dahil olmak üzere nicel ve nitel yöntemlerin her ikisi de sosyal ve davranışsal bilim araştırmalarında güçlü geleneklere sahiptir. Aslında, her biri önemli araştırma sorularını ele almak ve birçok farklı disiplinde teori ve bilgiyi iletirmek için kullanılmıştır. Her bir yöntem, cevaplanacak soruların tanımlanmasıyla başlamakta, sonrasında uygun yöntemlerle toplanan bilginin sistematik analizine dayanan cevapların bir dökümü ile bitmektedir. Örnek olay incelemesi ya da vaka çalışması, derin ve çeşitli bilgi kaynaklarına dayandığı için zengin bir şekilde tanımlayıcıdır. Katılımcılarda, incelenen fenomenin içinde birçok değişkenin karmaşıklığını hayata geçiren zihinsel görüntüler yaratmak için önemli bir metoddur. İster sosyal bilimlerde isterse fen bilimlerinde olsun vaka çalışmaları ile verilen fenomenin daha kapsamlı incelemesi için bilgiler araştırılır ve değerlendirilir (Hancock ve Algozzine, 2006:16).

Vaka yöntemi, genel olarak bir pedagojik teknikler kümesidir. Eğiticilerin sınıfta kullandıkları “işin püf noktaları” ile öğrenenlerin tartışma için bir temel olarak öğretim durumuyla belirli öğrenme hedeflerine ulaşmalarına yardımcı olur. Gerçek dünyada, karmaşık sorunlara yönelik çözümler ders kitaplarında bulunamayabilir. Ayrıca herkes zor sorularda “doğru cevaplar” konusunda

hemfikir olmaz. Vaka metodu, öğrencileri eleştirel düşünme becerileri ve ikna edici argümanlar oluşturma yeteneği gerektiren bir dünyaya hazırlamaktadır.

Vaka yöntemi, vaka öğretimi ve vaka kullanımı gibi kavramlar çok çeşitli alanlarda benzer şekilde kullanılmaktadır. Genel olarak, vaka yöntemi, profesyonel entelektüel ve davranışsal becerilerin geliştirilmesini sağlar ve sorun ya da probleme yöneliktir (Clawson ve Frey, 1986:2-3). Esasen gerçek dünya deneyimini yorumlamakla ilgilidir. Yine de sınıfta ve mesleki pratikte “vaka yönteminin” özel tanımları, meslekler, disiplinler ve öğretmenler arasında farklılık göstermektedir. Hem benzerlikler hem de farklılıklar, örneğin, bir sorunun tanımlanması, çözümüyle ilgili kanıt veya deneyimin ne olduğu ve problem çözme yeteneğinin neyi oluşturduğu öğreticidir.

Meslek öncesi öğrencilerin üniversite eğitiminde vakaları kullanma düşüncesi 1870’li yıllarda Harvard Hukuk Okulu’nda kullanılmaya başlanmıştır. 1910’da tüm önde gelen hukuk okulları “vaka yöntemi öğretimi”ni kullanmaya başlamışlardır. Birinci Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında Harvard Business School da aynı anlayışı benimsemiştir. 1930’larda ve 1940’larda iş eğitiminde vaka yönteminin yaygınlaşmasıyla birlikte, kamu yönetimi okulları da bu yöntemi takip etmek için bir sebep bulmuşlardır. Sonraki yıllarda, diğer mesleki alanlar, vaka öğretimini kendi öğretim ve eğitim ihtiyaçlarına uyarlamaya başlamışlardır (Kimball, 1995).

Amerika Birleşik Devletleri’nde kamu yönetiminde vaka öğretimi için itici güç, 1930’ların ortalarında, kamu yönetimi uygulamasının öğretilen çok daha hızlı bir şekilde değiştiğinin kabul edilmesiyle karşı konulmaz hale gelmeye başlamıştır. Hukuk, sosyal çalışma ve tıp alanlarındaki vaka öğretimi örneğini kabul eden kamu yönetimindeki ilk vaka kitabının editörü Harold Stein, Harvard Business School’da vakaların yalnızca eğitim için var olduğunu gözlemlemiştir (Stein, 1952:xxxix). Böylece Stein, Harvard Business School’da vakaların kamu yönetimi için uygun model olduğuna inandığını söylemiştir. Stein, bir vakayı “önceki bölümlerin incelenmesi” olarak görür ve genellemenin bir parçası olarak ifade eder (Stein, 1952:xx; Lynn, 1999:11)

Vakalar, “... kamu yöneticilerinin karar alma görevlerine gittikçe etkili eden karakteristik davranış biçimleri” halini almıştır. Aesop’un Fables ve Plutarch’s Lives’ini öncü olarak nitelendiren Stein’e göre, “vakaların öğrenilmesi, öğrencilerin genelleme için içgörüler veya önerilerinin olduğu kabulü ile veya kendi genelleştirilmiş ön yargılarını incelemeye yöneldiği özel örneklerin gözlemlenmesi yoluyla gerçekleşen bir tür öğrenmedir “ (Stein,

1952:xxxviii; Lynn, 1999:11). Dolayısıyla aslında “bir vaka çalışması, eğitimsel mesajla dolu bir hikayedir” (Herreid, 2007:27).

Kamu sektöründe doğal olarak ortaya çıkan vakalar bulunabilir: Düzenleyici konularda ya da belirli bir yasal yetkiyi takiben yarı-yargısal otoriteye göre alınan kararlar, tüzük ve yargı kararları ile bu çerçevede ortaya çıkan resmi olmayan makam sistemleri gibi. Bununla birlikte, vakalar hükümetlerde bulunan sorunlar ve kuruluşlar kadar çeşitlidir. Bu nedenle, kamu idaresinde, kamu yönetiminde vaka öğretimi daha deneyimsel, sezgisel akıl yürütmeye dayalıdır. (Lynn, 1999:12). Politika ve değerlerle ilgili konularda açık bir “doğru cevap” olmadığı gibi doğal olarak yanlış olan da yoktur. Bu durumu Robert Behn (1993), “vaka-analiz araştırması uygulayıcıları hiçbir zaman doğru olduklarını kanıtlayamayacaklar. Hatta onlar işin yararlı olduğunu kanıtlayamayacaklar, yöneticilerin ifadeleri olsa bile” demektedir. Vaka analizlerinin yararlı olması kanıt teşkil etmez, fakat en azından vaka-analiz araştırması yapan kişiler, hangi değerlerin söz konusu olduğu hakkında önemli sorular sorduklarını bilirler (Behn, 1993:53).

Sosyal bilimlerde yaygın olarak yapılan vaka çalışması kavramı tıp ve psikoloji alanındaki klinik çalışmalardan elde edilen sonuçlara benzerdir. Bu tür çalışmalar genellikle, karşılaştırmalı çalışma kavramını ortaya koyan, deneysel olanlara zıttır. Genellikle iki çalışma türü arasında çizilen karşıtlıklar, araştırmanın hemen her yönünü kapsar: Araştırma aralığı; yöntem ve teknikler; bulguları raporlama tarzı ve araştırma hedefleri gibi (Riley, 1963:32-75). Deneysel çalışmalar çok sayıda vaka ile gerçekleştirilmekte, örneklemin popülasyonu oluşturulmakta, klinik çalışmalar ise tekil bireylerle ilgilenmektedir. Bu nedenle deneysel çalışmaların geniş kapsamlı, klinik çalışmaların ise yoğun ya da derinlemesine olduğu söylenir. Deneysel çalışmalarda bireylerin kasti ve sert bir şekilde sınırlandırılmış ve önceden seçilmiş olduğu belirlenmiştir. Klinik çalışma, tam tersine, bütün bireyleri ele geçirmeye çalışmaktadır (Eckstein, 2000:120).

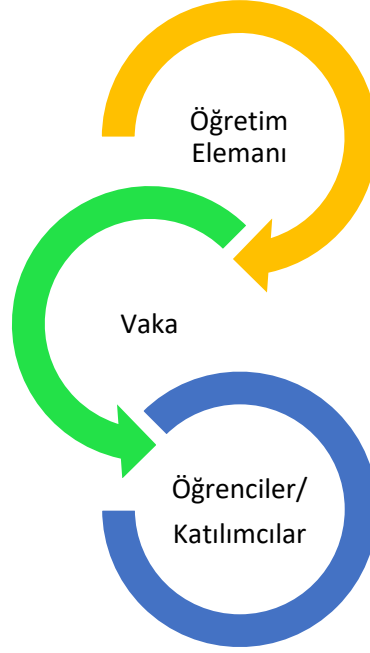
Vakalar, mesleki eğitim için hukuk, tıp, iş, kamu yönetimi, eğitim, muhasebe, uluslararası ilişkiler gibi hemen hemen her eğitim alanında kullanılmaktadır. Bunlar, hemen hemen her seviyede deneyim ve ön bilgi için kullanılır. Vakalar, tartışma için, aday istihdam yeterliliklerini değerlendirmek ve öğrenci başarısını ve beceri gelişimini incelemek için kullanılır. Öğretim vakalarının etkinliği onları ana akım eğitim araçlarına dönüştürmüştür.

Strateji, ders, müfredat veya eğitim programına göre vaka tartışması zorunlu olabilmektedir. Christensen'in işletme okulu kullanımı için geliştirilmiş olmasına rağmen, vaka öğretim durumu tanımı genellikle önemlidir: "Vaka, bir yönetici eşliğinde ve yönetim grubuyla birlikte bir durumun kısmi, tarihsel, klinik bir araştırmasıdır. Öğrencinin katılımını teşvik etmek için anlatı formunda sunulmuştur. Öğrencilere belli bir durumun analizi, alternatif eylem programlarının çerçevesi ve uygulama dünyasının karmaşıklığı ve belirsizliğini kabul etmelerine yönelik veriye doğru ve süreçsel bilgi sağlar" (Christensen, Hansen, 1987:27).

Bir öğretim durumu, aktüel olayları ve koşulları açıklayan ya da temel alan, kesin bir öğretme amacı ile anlatılan, dikkatli bir çalışma ve analiz gerektiren bir öyküdür. Yine Christensen'e göre vaka ile öğretme amacı, "öğrencinin (bir kurumun) sorunların çözümüne bir anlayış ve katkı sağlama yolu geliştirmesine yardımcı olmaktır" (Christensen, Hansen 1987:27). Bu genel amaçta başarılı olmak için literatürde sıklıkla "gerçek hayattaki profesyonel durumları simüle etme"den yararlanılmaktadır. Burada yakın inceleme, analiz, yorumlama için senaryolar oluşturmak önemlidir. Gerçek dünyayı analiz etme yoluyla, öğrencilerin öğretim görevlilerinin rehberliği altında gerçek ya da gerçekçi problemler üzerinde pratik yapabilmeleri, yani profesyonelce düşünme ve davranma becerileri öğrenebilmeleri sağlanmaktadır. Kısaca vaka ile ders verme yöntemi, öğretmenlerin sınıfta öğrencilerin kendi özel hedeflerine ulaşmalarına yardım etmek için kullandıkları bir yöntem olarak değerlendirilmektedir. Böylelikle vakaları analiz etmek ve tartışmak "işin can alıcı noktaları" na yoğunlaşmaktadır.

Geleneksel öğretim ve vaka öğretimi karşılaştırıldığında önemli farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Geleneksel öğretimde öğretmen sadece konuları, içeriği ve tartışmanın şeklini seçer. Bilgi sadece öğretmenin sahiplenilmesidir ve öğretmenden öğrenciye doğrudur. Öğretme ve öğrenmenin amacı, öğretmenin ustalığı etrafında şekillenir. Öğrenci bu ustalığı, öncelikle sınavlar yaparak ve sorulduğunda "doğru cevapları" vererek gösterir. Öğretmen ilgi odağıdır ve her zaman öğrenci kontrol altındadır. Öğrenciler pasif ve uyumludur; "öğrenci", tereddüt etmeden öğretmenin taleplerini uygular. Geleneksel yaklaşımda "eğitim varyantı" benzerdir. Öncelikle uygulayıcılar görevleri ve egzersiz becerilerini gerçekleştirmek için "doğru şekilde" eğitilirler. Uygulayıcılar / öğrenciler, öğretmenin / kolaylaştırıcının denetimi altında doğru yöntemleri / yaklaşımları uygulamayı öğrenirler. Hatalar tanımlanır ve düzeltilir (Lynn, 1999:43).

Vaka öğretimi ise, tartışmaya dayalıdır. Öğretmen öğrencilerden daha fazlasını bilir, ancak öğretmenin bilgisi kesin değildir. Öğrencilerin kendi öğrenmelerine katkıda bulunmaları beklenir. Hem öğretmen hem de öğrenciler, öğrenme sürecinde sorumluluk üstlenirler; bilgi ve fikirler öğretmenden öğrenciye, öğrenciden öğretmene ve öğrenciden öğrenciye akar. Genel amaç eleştirel, analitik düşünce, özetleme, tartışma ve iknada öğrenci yeterliliği ve güvenidir. Öğrenciler genellikle ilgi odağıdır; öğretmen ve öğrenciler, konu seçimi ve tartışma şekli üzerinde kontrolü paylaşırlar ve öğretmen genellikle kolaylaştırıcı rolünde bulunur. Ne öğretmen tiranlığı ve paternalizm ne de öğrenci anarşisi, kendini beğenme ve popüler düşünceye yönelme uygun görülmemektedir. Şekil 1’de görüldüğü gibi vaka öğretme ve öğrenme, karşılıklı etkileşimleri içermektedir (Lynn, 1999:44; Gilmore ve Schall, 1996:450).

Şekil 1: Vaka metodu etkileşimleri (Lynn, 1999:44).

Öğretmen/öğretim görevlisi/kolaylaştırıcının, hesap verme yükümlülüğü olan kişinin vaka yöntemindeki görevi, öğrencilerin ilgisini uyandırmak, aktif katılımlarını ve katkılarını teşvik etmek sorumluluğunu kabul etmektir. Öğretmen, öğrenci fikirleri ile gerçekten ilgilenir ve de onların öğrenme başarısı ile yakından sorumludur. Öğretmen ayrıca, öğrenci fikirlerinin, arabuluculuk ve yönelimden ziyade tartışma ve mübadele ile daha kolay anlaşılabilir olduğuna ikna olmuştur.

Öğrencilerin vaka yöntemindeki görevi, kendi öğrenmelerinin sorumluluğunu kabul etmek, tartışmalara hazırlanmak ve katkıda bulunmak, fikirleri ifade etme ve test etme şansını yakalamak ve diğer öğrencilerin öğrenme süreçlerine saygı göstermektir. Vaka metodu, öğrencilere en üst düzeyde beceri ve farkındalık sağlama konusunda her türlü çabayı gösterme fırsatı verir. Diğer bir deyişle, geleneksel öğretime keskin bir tezatla, öğrencilerin pasif olduğu durumlarda, vaka öğretimi ile, öğrencilerin sınıftaki katkıları öğrendiklerinde olumlu bir fark yaratır (Lynn, 1999:45).

Öğretimde öğretmenin rolü, rehber ve kolaylaştırıcı olarak esastır, ancak temel anlamda, öğretmenin öğrencilere karşı hesap verebilir olması farklıdır. Vaka öğretimi, eğitmenler ve öğrenciler arasında karşılıklı yükümlülüğü içerir. Vakalarla öğrenme durumunda, ilerlemeyi ve başarıyı değerlendirmek daha zordur. Bu belirsizlik ilk başta hem öğretmen hem de öğrencilere karşı rahatsız edici olabilir. Bununla birlikte, beklentiler buna göre ayarlandığında, çoğu katılımcı tarafından vaka temelli öğrenme geleneksel yoldan öğrenmekten daha fazla teşvik edici ve ödüllendirici olacaktır.

Öte taraftan vaka öğretimi kolay değildir. Vaka tartışmaları ve vakaların kullanımı yoluyla öğrenmeyi teşvik etmek önemli nitelikler gerektirmektedir. Vaka öğretiminin gerektirdikleri: Daha fazla psikolojik hazırlık, vakanın ve temel sorunların kapsamlı bir şekilde anlaşılması, tartışma becerisi, önyargılardan arınma ve önyargıları bir kenara bırakma, sabır, öğrenmeyi kontrol etmeden özetleme veya netleştirme becerisi, istekli olmak ve pratik yapmaktır.

Bir vaka çalışmasında diğer araştırma metodlarında olduğu gibi genellikle mantıklı olan sonuçlara ulaşılmasını sağlayan güvenilir ve yorumlanabilir prosedürler vardır. Bunlar araştırmak istenilen konu (araştırma sorusu), bunun tasarımı, vaka, vakalar, bilgi edinme, veri toplama teknikleri, veri analizi ve bulguları doğrulama sürecidir (Hancock ve Algozzine, 2006:4).

Vaka çalışması metodu çok geniş bir görünümü temsil etmektedir. Bu durum, çağdaş bir olgunun, kendi doğal bağlamında, birçok kanıt kaynağı kullanarak, ampirik bir araştırmasıdır. Örneğin, programlar, olaylar, kişiler, süreçler, kurumlar, sosyal gruplar ve diğer güncel fenomenler vaka çalışmalarına konu teşkil edebilir. Bazı durumlarda vaka metodu ya da örnek olay çalışması, anket, gözlemsel bir çalışma ya da bir deney olmayan ve doğası gereği istatistiksel olmayan araştırmalar için kullanılmaktadır. Aslında, birçok

disiplinden ve birçok paradigmadan (niteliksel ve niceliksel) araştırmacılar vaka metodunu kullanırlar (Hatch, 2002:30).

Vaka yöntemi, öğrenme, analitik karar verme becerilerinin gelişimini, öğrenmenin içselleştirilmesini, karmaşık gerçek hayat problemleriyle nasıl başa çıkılacağını, sözlü iletişim becerilerin geliştirilmesini ve genellikle takım çalışmasını içerir. Vakaların geleneksel bilim yöntemlerine göre birçok öğrenci için güçlü bir çekiciliği vardır. Üst düzey düşünme becerilerinin gelişmesini sağlar. Vaka yöntemi bir öğretim aracı olarak olağanüstü derecede esnektir (Herreid, 2007:30).

Genel olarak vaka metodunun pozitif fark yarattığı alanlar şöyle özetlenebilir (Holsti, 1994:8-9; Hunt,1951:2-19):

Kötü tanımlanmış problemlerin çerçevesi ve çözümü: Vaka yöntemi, gerçek dünyadan alınan gerçek problemlerden oluşmaktadır. Böylelikle öğrencilere “dağınık” problemler etrafında düşünebilmek ve analiz ve çözümleme için olası araçları formüle etmek için ihtiyaç duydukları hayati uygulamayı sağlar.

Kişinin iletişim becerilerini arttırmak: Vaka metodu, öğrencilerin iş ve profesyonel hayatta gayri resmi, spontane tartışmalarda ihtiyaç duyacakları iletişim becerilerini geliştirir. Vakalar üzerinde çalışarak, öğrenciler vakanın özüne hızlı bir şekilde girer ve sonuçları analiz ederler.

Yazma becerileri: Bir analiz veya tartışmayı iyi yazabilmek için, başkalarının soru ve itirazlarını önceden tahmin etmek gerekir.

Topluluk inşası: Normalde yüksek öğretimin asıl bir hedefi olmasa da, vaka tartışması toplumu etkili bir şekilde inşa edebilir.

Konu alanı bilgisi: İfade edildiği gibi, vaka tartışmaları sırasında öğrencilerin öğrendiği olgular, ilkeler ve kavramlar, kitaplardan alınanlardan çok daha fazla “kalıcı” güce sahiptir.

C. Siyaset Biliminde Vaka Çalışması

Siyaset alanı olarak zengin ve farklı bir disiplindir; bu nedenle öğrencilerin öğrenme deneyimi türleri de zengin ve çeşitli olmalıdır. Disiplinin geniş yelpazede olması öğrenim metodlarına da yansıtılmalıdır (Welch, 2012:34) .

Vaka çalışmaları, en mikro olandan siyasal fenomenlerin en makro düzeylerine kadar olan skalada uygulanabilmektedir. Bu bağlamda mikro

düzeyde, göze çarpan siyasi kişilikler (Lincoln, Stalin, Gandhi, Mandela gibi siyasal liderler) ve belirli liderlik pozisyonları ve küçük liderlik grupları (Amerikan hükümetinin Başkanı, İngiliz hükümetinin başbakanı, Sovyet liderliğinin operasyonel kodu vb.) gibi konularda yararlanılabilmektedir. Bu seviyenin ötesinde, makro düzeyde ulusötesi fenomenler için benzer örnek vakalar bulunmaktadır. Örneğin, uluslararası bütünlük için özel süreçler ve örgütler, uluslararası politikaların özel sistemleri, uluslararası ilişkilerde özel krizler vb. gibi (Eckstein, 2000:119).

Vaka çalışmaları, kurulmuş olan kesin bir noktadan ilerlemelidir (Eckstein, 2000:123). Vaka çalışmaları, teorileşme sürecinin tüm aşamalarında değerli olmakla birlikte özellikle örnek teorilerin test edildiği aşama olan teori inşa etme aşamasında çok değerlidir. Dahası, kuram oluşturma aracı olarak vaka çalışmaları argümanı, karşılaştırmalı siyasetin en çok ilişkili olduğu fenomenler açısından en güçlüsüdür. Diğer bir deyişle belirli büyüklükteki veya karmaşıklıkta politik çalışma birimleri, ulus devletler, parti sistemleri veya politik kültürler gibi makropolitik fenomenler açısından son derece önemlidir (Eckstein, 2000:120).

Vaka çalışmaları yaparken dikkat edilmesi gereken hususlar vardır. Öncelikle muhtemel vakanın temel konusu nedir? Hikaye ne hakkındadır? Vaka nasıl bir müfredat içeriğine uymayı amaçlamaktadır? Vakanın hedef kitlesi olan öğrencilerin vaka ile kazanımları ve deneyimleri ne olacaktır? Öğretim amaçları nelerdir? Vakadaki karar verici, ana aktör, diğer aktörler kimlerdir? Sorunlar, ilgi alanları nelerdir? Vakadaki aktörlerin ilgi alanları, motivasyonları, hedefleri nelerdir? Karşılaştıkları veya çözecekleri konular, sorular veya problemler nelerdir?

Vaka prospektüsü ya da reçetesi olarak da adlandırılabilir bu hususlar, araştırma faaliyetlerinin düzenlenmesi ve yürütülmesi için başlangıç çerçevesini sağlar (Lynn, 1999:126-127).

Bir vaka tartışması planlamak Tablo 1’de görüldüğü gibi içerik yönetimi, zaman yönetimi ve kaliteli öğrenme deneyimi olmak üzere üç konunun ele alınmasını sağlamaktadır.

Tablo 1: Vaka çalışması planlamalarının ele aldığı konular (Lynn, 1999:64).

İçerik yönetimi	Öğretim hedeflerine ulaşma ile ilgili önemli sorunların yeterince karşılanmasını sağlamak
-----------------	---

Zaman yönetimi	Sınıfın öğretim hedeflerine ulaşma konusunda verimli bir şekilde tahsis edilmesini sağlamak
Kaliteli öğrenme deneyimi	Gerçek tartışmanın öğrenciler için çekici ve teşvik edici bir öğrenme fırsatı sağladığından emin olmayı sağlamak

Siyaset bilimi alanına vaka oluşturabilecek konular oldukça fazladır. Amerika başkanlık seçimleri, bir ülkedeki sağlık ya da eğitim ile ilgili çıkarılan bir yasa, bir devletin uyguladığı politikalar, Avrupa Birliği ülkelerinin göç ve mülteci yaklaşımları, İngiltere parlamentosunda alınan bir kararın ülkedeki yankıları vs. bir çok konu bir vaka olarak ele alınabilir.

Öte taraftan içinde bulunduğumuz yüzyıl temelinde dijital gelişmeler, uzay teknolojileri alanındaki gelişmelerle bambaşka vaka örnekleri kurulabilir. Örneğin; *“ilk uzay ülkesi olma hedefiyle ortaya çıkan Asgardia'nın ilk devlet başkanı olarak Azerbaycan asıllı bilim insanı Igor Ashurbeyli yemin ederek göreve başladı. Asgardia, dünya yörüngesinde kurulacak olan bir uzay istasyonunda, vatandaşlarının kendi kural ve yasalarıyla yaşamasını öngörüyor. Seçili vekillerden oluşan bir meclisi, bir anayasası ve 200 binden fazla vatandaşı var. Asgardia'ya internet üzerinden vatandaşlık başvurusu yapmak mümkün. Fakat meclise seçilebilmek gibi vatandaşlık haklarından faydalanabilmek için 100 euro yıllık ücret vermek şart. Asgardia, dünya ülkeleri ile ikili ilişkiler kurmak için diplomatik çözümlerle ilgilenen dışişleri bakanlığı da dahil olmak üzere bir hükümete sahip olacak”* (<https://asgardia.space/en/>). Örnekte görüldüğü gibi klasik anlamda bir devlet mevcut değil. Bu bağlamda hazırlanacak bir vakada tartışılacak ve sorgulanacak konular öncelikle devlet olma koşulları, egemenlik ve vatandaşlık gibi diğer siyasal unsurlar olacaktır.

Siyaset bilimi ve kamu yönetimi açısından somut bir vaka örneği vermek gerekirse;

Vaka: *“sağlık hizmetleri merkezi” olarak faaliyet gösteren kar amacı gütmeyen bir kurum olan Sağlık Hizmet Merkezi ilgili Sağlık Bakanlığı tarafından yapılan bir çalışma ile, vatandaşlara daha hızlı yanıt verebilmek için yeniden yapılandırma sürecine girer fakat çalışanların ve vatandaşların direnişiyle karşılaşır.*

Bu vakadaki öğretim hedefi, öğrencilerin değişime direnme nedenlerini teşhis etmede ve bu temel nedenleri yansıtan direnişin üstesinden gelmek için stratejileri seçmede becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmaktır.

Vakadaki konular, aşağıdaki soruların her birine yaklaşık beş ila on dakika ayrılarak tartışma ortamı oluşturulabilir.

1. Öğrencilerin Sağlık Bakanlığı'nın "yeniden yapılanma ile ilgili kamu politikaları" konusuna bakışları nasıldır?
2. Sağlık Bakanlığı'nın hedefleri vatandaşlar ve kuruluş için açık mıdır?
3. Sağlık Bakanlığı iyi hedefler mi yoksa zayıf uygulama mı gerçekleştirmektedir? Problemi doğru şekilde mi düşünmektedir?
4. Belki de bu değişimden korkan ve statükoyu bilinmeyen bir geleceğe tercih eden çalışanların ve vatandaşların klasik bir vakasıdır. Sağlık Bakanlığı'nın planlarına direniş olduğu ölçüde, bunun nedenleri nelerdir?
5. Sağlık Bakanlığı karşılaştığı çeşitli direniş biçimlerini nasıl ele alabilir? Hangi stratejileri kullanabilir?
6. Sağlık Bakanlığı'nın pozisyonunda olsalar, hangi stratejileri seçerler ve neden? Bir strateji seçimlerini hangi kriterlere yönlendirir?
7. Tartışmadan çıkan üç veya dört anahtar anlayış nedir? Gibi sorulara cevaplar aranabilir.

Sınıf planı, tartışmanın olası seyri ile ilgili olarak verilebilecek en çok bilgiyi içeriyor olmalıdır. Öğrencilerin belirli sorulara nasıl tepki verebileceği, tartışmayı yönlendirirken karşılaşılabilecek zorluklar, öğrencilerin karşılaşılabileceği olası karışıklıklar, ortaya çıkabilecek çatışmalar ve güçlü duygusal tepkilere neden olabilecek durumun boyutları bilinmelidir. Öğrencilerin, vakadaki belirli incelikleri gözden kaçırmaya veya belirli konuları başkalarının ihmeline odaklanmaya ya da kanıtları çarpık veya deneyimsiz bir şekilde tartmaya eğilimli olacağı biliniyorsa, bu tür olasılıkların öğretim notuna dahil edilmesi gerekir (Lynn, 1999:65-66; Velenchik, 1995:32-33).

Ampirik olasılıklılık araştırmalar olarak vaka çalışmalarının çoğu zaman karşılaştırmalı olanlar kadar ya da daha fazlası kadar kullanışlı olduğu ve neredeyse her zaman çok daha etkin ve güvenilir olduğu düşünülmektedir. Vaka çalışmaları, eğer iyi seçilmişse, kolaylıkla çözülemeyecek bir kuramın lehine ya da aleyhine bir sonucun ortaya çıkmasına gayet iyi bir şekilde hizmet edebilmektedir (Eckstein, 2000:142-143).

Bu kapsamda aslında çoğu sistematik karşılaştırmalı çalışma makropolitikte, genellikle iddia edildiği ya da kabul edildiği şeylerden ziyade olasılıklı araştırmalar olarak daha mantıklı görülmektedir. Örneğin Almond ve Verba'nın Sivil Kültürü (The Civic Culture, 1963) böyle bir durumdur. Siyasal

kültür; bir kuram olarak Gabriel A. Almond ve Sidney Verba'nın Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere, Almanya, İtalya ve Meksika özelinde gerçekleştirdikleri "The Civic Culture" adlı çalışmanın ana temasını oluşturmaktadır. Çalışma siyaset bilimi literatürüne böylelikle giriş yapmış ve ilerleyen zamanlarda hayli eleştirilmiştir. Bu eleştiriler; The Civic Culture'ın, siyasal kültürü tanımlarken analiz düzeyi olarak bireyi odak noktası olarak alması temelindedir. Şöyle ki, hazırlanmış bir anket ya da mülakata katılan bireylerin siyasete ilişkin algı, değer ve tutumları üzerinden bahsedilen ülkelerdeki siyasal kültür belirlenmeye çalışılmıştır (Almond ve Verba, 1963:14-15). Almond ve Verba, The Civic Culture'de, bireysel düzeyde oluşan bu tutumlardan toplumsal bir genellik oluşturmaya çalışmıştır. Diğer yandan çalışmanın kapsadığı örneklerin büyük ve şüpheli bir şekilde temsil edildiği düşünülmektedir. Son bölümde ortaya çıkan demokratik istikrar hakkındaki düzenlilik ifadeleri daha kesinleştirilebilir, esas olarak bunlar ifade edildiği gibi kanıtlara dayandığı ileri sürülen düşüncelerdir. Ancak verilerde yeterince köklü görünmektedirler. Bu yüzden açıklamalar daha kesin bir biçimde ve ayrıntılı bir şekilde test etmeyi haklı kılmaktadırlar (Eckstein, 2000:142).

Sonuç

Vaka yöntemi, sosyal bilimlerde ve diğer alanlarda etkili olan pedagojik teknikler kümesidir. Eğiticiler bu yöntemde sınıfta kullandıkları "işin sırları" ile öğrenenlere geniş çaplı bir tartışma ortamı oluştururlar. Gerçek dünyada, karmaşık sorunlara yönelik çözümler ararken vakalar birer örnek oluşturmaktadır. Vaka metodu, öğrencilerin eleştirel düşünme becerileri ve ikna edici argümanlar oluşturma yeteneği kazanmalarını sağlamaktadır. Kamu yönetimi alanında siyaset öğretimi önemlidir. Kamu yöneticilerinin etkili eğitiminde ise, demokrasi ve demokratik yönetim konusu özellikle gereklidir. Siyaset ve yönetim sürecinde politik unsur, demokrasinin temel taşıdır. Teorik düzeydeki verileri öğrencilere aktarmada kafada canlandırabilme, hikaye oluşturabilme, "ben olsaydım" empatisi oluşturarak öğrenebilme noktasında vakalar hayati değerdedir.

Siyaset bilimi alanına vaka oluşturabilecek konular çok geniş yelpazededir. Şöyle ki, siyasal ideolojiler, akımlar, devletler, siyasal partiler, siyasal liderler, seçimler, yasalar, devlet politikaları, Avrupa Birliği gibi oluşumlar, göç ve mülteci yaklaşımları, uzayda kurulan ilk uzay ülkesi gibi bir çok konu bir vaka olarak ele alınabilir.

Açıklandığı üzere vaka metodu, problemlerin çerçevesi ve çözümlenmesinde, kişinin iletişim becerilerini arttırmada, yazma becerileri kazanmalarında, genel olarak topluluk inşasında ve konu alanı bilgisi yani alana hakimiyette öğrenciler bağlamında pozitif bir fark yaratmaktadır.

KAYNAKÇA

- ALMOND, G. A., VERBA, S. (1963) *The Civic Culture; Political Attitudes and Democracy in Five Nations*, Princeton (New Jersey): Princeton University Press.
- ANDERSON, J. (2002) *An Essay on Teaching Politics as the Core of Public Administration: The Missing Piece*, by Snova Books, An Imprint of Nova Science Publishers, Inc. 3-13, Editor Stuart S. Nagel, *Teaching Public Administration And Public Policy*
- BEHN, ROBERT D. (1993). "Case Analysis Research and Managerial Effectiveness: Learning How to Lead Organizations Up Sand Dunes." In *Public Management: The State of the Art*, ed. Barry Bozeman. San Francisco: Jossey-Bass,
- CAHOONE, L. (2014) *The Modern Political Tradition: Hobbes to Habermas*, Course Guidebook, The Teaching Company
- CHRISTENSEN, C. R., & HANSEN, A. J. (1987). *Teaching and the Case Method*. Boston: Harvard Business School.
- CLAWSON, J. G., ve S. C. FREY. (1986) "Mapping Case Pedagogy." *Organizational Behavior Teaching Review*, 11, 1-8.
- ECKSTEIN, H. (2000) *Case Study And Theory In Political Science*, (Edited by) Roger Gomm, Martyn Hammersley and Peter Foster, *Case Study Method Key Issues, Key Texts* SAGE Publications London. Thousand.
- GILMORE, T.N., ve E. SCHALL. (1996) "Staying Alive to Learning: Integrating Enactments with Case Teaching to Develop Leaders." *Journal of Policy Analysis and Management*, 15, 3,444-456.
- HANCOCK, DAWSON R. ve ALGOZZINE, BOB (2006) *Doing Case Study Research A Practical Guide for Beginning Researchers*, Published by Teachers College Press, 1234 Amsterdam Avenue, New York, NY 10027
- HATCH, J. A. (2002). *Doing qualitative research in education settings*. Albany: State University of New York Press.

- HERREID, C. F. (2007) Start With A Story, The Case Study Method of Teaching College Science by the National Science Teachers Association
- HOLSTI, O.'R. (1994) "Case Teaching: Transforming Foreign Policy Courses with Cases." *International Studies Notes*, 19, 2, 7-13.
<https://asgardia.space/en/> (E.T. 10. 10. 2018).
- HUNT, P. (1951) "The Case Method of Instruction." *Harvard Educational Review*, 21, 2-19.
- KIMBALL, BRUCE A. (1995). "The Emergence of Case Method Teaching, 1870s-1990s: A Search for Legitimate Pedagogy." The Poynter Center for the Study of Ethics and American Institutions, Indiana University, April.
- LORD CARNES (1982) Education And Culture In The Political Thought Of Aristotle, Cornell University Press Ithaca and London
- LYNN JR, Laurence E. (1999) Teaching and Learning with Cases A Guidebook, The University of Chicago, by Chatham House Publishers of Seven Bridges Press, LLC
- MOORE, Matthew J. (2011), 'How (and What) Political Theorists Teach: Results of a National Survey', *Journal of Political Science Education*, 7 (1), 95–128.
- MOORE, Matthew J. (2015) Teaching political theory, Edited by John Ishiyama, William J. Miller, Eszter Simon, Handbook on Teaching and Learning in Political Science and International Relations, Edward Elgar Publishing, Inc.
- RILEY, W. H. (1963) Sociological Research:A Case Approach. New York: Harcourt. Brace & World.
- SHARMA, P. L. (2002) Modern Methods of Teaching Political Science SARUP&SONS, New Delhi.
- STEIN, H. (1952). Public Administration and Policy Development: A Case Book. New York: Harcourt, Brace,
- VELENCHIK, A.D. (1995) "The Case Method as a Strategy for Teaching Policy Analysis to Non-Majors." *Journal of Economic Education*, 26, 1, 29-38.
- WATKINS, B. T. (1990). "To Enhance Prestige of Teaching, Faculty Members Urged to Make Pedagogy Focus of Scholarly Debate." *The Chronicle of Higher Education*. pp. A11, A12.
- WELCH, P. (2012) Teaching and Learning in Politics: Thinking about Teaching Politics Revisited, Edited by Cathy Gormley-Heenan And Simon Lightfoot, Teaching Politics and International Relations, Cathy Gormley-Heenan and Lightfoot

WOOLDRIDGE, B. & BRACEY, C. (2000) Increasing The Effectiveness Of Public Management Education Through An Instructional Design Approach To Course Development And Delivery, (Edited by) Roger Gomm, Martyn Hammersley and Peter Foster, Case Study Method Key Issues, Key Texts SAGE Publications London. Thousand.

POLITICAL TEACHING AS A CORE FIELD IN INCREASING THE EFFECTIVENESS OF PUBLIC ADMINISTRATION EDUCATION: THE ROLE OF LEARNING CASE ANALYSIS*

© Ümmühan KAYGISIZ^a

Abstract

Politics is the foundation of public administration. This inevitable reality is the reason for the existence of the discipline (the *raison d'etre*). According to Aristotle, politics is about the administration of the state which aims to “live a good life”. Aristotle describes politics as the art of realizing the most supreme and most meaningful activity and happiness. In the early ages the politics which started to gain meaning with the dialogues and the dialogues of the philosophers in the early ages, It has come.

In the era of public administration we have come to the center of politics. Effective teaching of public administration requires not only to serve centrality of politics but also to teach politics as an integral part of the public administration curriculum. This is important. Because politics is affecting management. Citizens are predisposed to know the political process to manage their participation.

Political education can be evaluated in a wide range. Some of the topics covered in political education are as follows:

* This paper has been presented orally in the 16th International Public Administration Forum (KAYFOR16) which is organised by Nuh Naci Yazgan University on February 21-23, 2019 and published as a summary.

^a Dr. Lecturer, Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, mktwilight332@gmail.com

Philosophers such as Plato and Aristotle, socialist theoreticians such as Hobbes, Locke and Rousseau, who designed the modern democratic state, and the 20th century philosopher Karl Marx, great political ideas (freedom, equality, justice, rights, common good), the roots of modern democracy, capitalism, liberalism new movements, such as arguments about conservatism, nationalism, anarchism and communism, justice problems and the function of the state, war and morality, feminism, multiculturalism, postmodernism and environmentalism.

Today, although the techniques used in teaching politics are not very different, alternative methods have emerged with the influence of the digital age. Political schools, courses, digital and online politics and strategy games are some of these, aside from higher education institutions. But the case study is also an important way to improve the effectiveness of the public administration and political science departments in the academic field. Case analysis is a case study involving specific facts and data. It is called “case analysis” to determine and position the situation, to produce different solutions and to make decisions.

As an effective method of strengthening class discussions within the scope of political education, case studies force students to think actively about the topic being discussed, but also provide a study guide. The most important of the case analysis is that it presents something different than the usual speaking and discussion routine.

Encouraging learning through case discussions and the use of cases requires important qualifications. Requirements for case teaching: More psychological preparation, comprehensive understanding of the case and basic problems, the ability to debate, prejudice and prejudice to put aside, patience, to control or clarify the learning without the ability to control, is willing and practical.

Planning a case discussion provides three topics: content management, time management and quality learning experience. There are a wide range of topics in the field of political science that can be a case.

Case studies can be applied from the most micro-scale to the most macro-level of political phenomena. In this context, at the micro level, outstanding political personalities (political leaders such as Lincoln, Stalin, Gandhi, Mandela) and certain leadership positions and small leadership groups (such as the president of the American government, the prime minister of the British government, the operational code of the Soviet leadership, etc.) can be used. Beyond this level,

there are similar cases for transnational phenomena at the macro level. For example, special processes and organizations for transnational integration, special systems of international policies, special crises in international relations, political ideologies, movements, states, political parties, political leaders, elections, laws, state policies, such as the European Union, migration and refugee approaches, the first space in space, the Venezuelan crisis, current problems such as the action of yellow vests in France, etc. a lot of issues can be handled as a case. .

As explained, the case method makes a positive difference in terms of framing and analyzing problems, increasing one's communication skills, gaining writing skills, knowledge of the community in general and subject area knowledge, in other words, in the context of students in the field.

It was aimed at enhancing the effectiveness of public administration education in the study and to highlight the role of case studies in facilitating and facilitating the teaching of politics and politics. In this context, a large-scale literature review was conducted. Firstly, the history, characteristics and application process of case studies are given and then case studies are examined in political science. In the light of the given examples, an evaluation was made and the subjects that posed a positive difference in political science were explained.

Keywords: Public Administration, Politics, Case Analysis.

